

jeg også udtrykkeligt, at så skal vi benytte anledningen til at bekræfte det mandat, vi har givet. Vi mener ikke, at situationen har ændret sig, så mandatet bortfalder.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det var interessante bemærkninger, hr. Kalnæs havde om problemet med truende massakrer eller folkemord, og derfor kunne det være interessant at vide, hvad CD mener, man skulle have gjort i de situationer, hvor tyrkisk militær har massakreret kurdere, både i Tyrkiet og i Irak. Mig bekendt har man ikke foretaget sig noget som helst. Mig bekendt har man ladet disse massakrer foregå, for det er jo en allieret. Det er USA's allierede. Det er Danmarks allierede i NATO. Der er en udbredt dobbeltstandard på det her område. Det går jeg ud fra hr. Kalnæs er vidende om.

Vi har sagt fra Enhedslistens side, at hvis der foreligger en massakre, er vi jo i den situation, at vi kommer i et alvorligt dilemma. Det har vi sagt, og det har vi ikke lagt skjul på. Så står vi i den situation, hvor vi ikke bare kan sidde og se på, så hundredetusinder mennesker bliver slået ihjel. Det er jeg fuldstændig enig med hr. Kalnæs i.

Men jeg går ud fra, og det vil jeg gerne spørge hr. Kalnæs om, at han er enig med mig i, at det overhovedet ikke er det, vi diskuterer her, når det drejer sig om bombardementerne af Irak. Det går jeg ud fra at vi er enige om. Det er slet ikke den diskussion, vi har. Hvis hr. Kalnæs havde rejst spørgsmålet om massakrerne på den kurdiske befolkning, var det en helt anden diskussion, og den vil jeg gerne tage med hr. Kalnæs til hver en tid. Det kan bare ikke blandes ind i det her og bruges i den her sammenhæng.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Lad mig først sige til diskussionen om folkeretten, at jeg redegjorde jo nøje for regeringens syn på det folkeretlige grundlag for en militær aktion i februar sidste år, hvor jeg bl.a. henviste til de ca. 45 resolutioner, som var vedtaget i FN's Sikkerhedsråd, og som alle havde det indhold at pålægge Saddam Hussein og hans regering at overholde våbenhvilebetingelserne fra 1991, herunder især jo betingelsen om, at han skulle ødelægge, destruere sine masseødelæggelsesvåben.

Den folkeretlige diskussion havde vi sidste år. Vi var ikke enige. Regeringen og Enhedslisten var ikke enige i det synspunkt, men man kan jo ikke sige, at vi ikke har gennemdrøftet det nøje, og efter Irak og efter Kosovo for nylig har regeringen jo bedt om, at DUPI udarbejder en principiel redegørelse for problemerne omkring humanitær intervention. Vi ser frem til at se resultaterne af DUPI's overvejelser på det område.

Der er ingen tvivl om, at der her er en ny udvikling i folkeretten på vej, som er interessant, som er vigtig. Når hr. Keld Albrechtsen taler om folkeretten, er det, som om han taler om noget fuldstændig statisk, noget, man kan gå hen og hente ned fra hylden, som man kan hente Karnovs Lovsamling. Det kan man altså ikke. Sådan er folkeretten ikke. Den bevæger sig, og i disse år bevæger den sig faktisk meget, ikke mindst på området humanitær folkeret.

Så jeg ser frem til DUPI's redegørelse. Den vil give os et nyt grundlag for en diskussion om vigtige folkeretlige spørgsmål og principper.

Tilsvarende har regeringen planer om at afholde et seminar også med udenlandske eksperter om samme emnekreds i løbet af første halvår af 1999.

Så til selve beslutningsforslaget: Det drejer sig jo om at ophæve beslutningen fra februar sidste år. Det var, hvad jeg holdt mig til i min besvarelse. Det synes regeringen ikke er nogen god idé, men vi følger selvfølgelig udviklingen nøje og er klar til – selvfølgelig i forhold til partierne her i salen – at drage de nødvendige konklusioner, hvis vi finder, at forudsætningerne ændrer sig. Den sag ligger klar nok.

Nu inddrager hr. Keld Albrechtsen som et hovedspørgsmål i debatten håndhævelsen af de såkaldte no fly-zones. Det, der sker efter våbenhvilen 1991, er, at det besluttes at håndhæve et flyveforbud til beskyttelse af to befolkningsgrupper i Irak: kurderne mod nord og shiamuslimerne mod syd. Man indfører forbud mod irakiske beflyvninger i disse områder for at beskytte bl.a. den kurdiske befolkning i det nordlige Irak.

Nu sagde hr. Keld Albrechtsen lige før, at dette jo slet ikke havde noget med Irak at gøre. Jo, disse no fly-zones har faktisk noget med kurderne i Irak at gøre. Irak har aldrig accepteret denne no fly-zone, men vi må jo bare pege på, at de er indrettet netop for at beskytte forfulgte befolkninger i Irak.